

Cała Afryka kocha Traore, czyli dlaczego Francuzi przestali lubić Rosję

12 maja 2025

Charyzmatyczny 37-letni przywódca wojskowy Burkina Faso, kapitan Ibrahim Traoré, umiejętnie wykreował wizerunek panafrykańskiego przywódcy, który pragnie wyzwolić swój kraj spod zachodniego imperializmu i neokolonializmu.

Jego przesłanie odbiło się szerokim echem w całej Afryce i poza nią, a jego wielbiciiele dostrzegli w nim podążanie śladami afrykańskich bohaterów, takich jak Thomas Sankara z Burkina Faso – marksistowski rewolucjonista, którego czasami nazywano „afrykańskim Che Guevarą”.

Wpływ Traorégo jest ogromny. Jego przesłanie odzwierciedlają czasy, w których żyjemy, kiedy wielu Afrykanów kwestionuje relacje z Zachodem i zastanawia się, dlaczego na tak bogatym w zasoby kontynencie wciąż panuje tak wielkie ubóstwo.

Po przejęciu władzy w wyniku zamachu stanu w 2022 r. reżim Traorégo porzucił dawną potęgę kolonialną, Francję, na rzecz silnego sojuszu z Rosją. Obejmowało to utworzenie państwowej spółki górniczej, wymagającej od firm zagranicznych przekazania 15% udziałów w lokalnych operacjach i przekazywania umiejętności mieszkańcom Burkina Faso. Zasada ta dotyczyła również rosyjskiej spółki górniczej Nordgold, która pod koniec kwietnia otrzymała licencję na swoją najnowszą inwestycję w przemysł wydobywczy złota w Burkina Faso.

W ramach tego, co Traoré nazywa rewolucją, mającą na celu zapewnienie Burkina Faso korzyści z jej bogactw mineralnych, junta buduje również rafinerię złota i po raz pierwszy w

historii kraju tworzy narodowe rezerwy złota. Jednak firmy należące do kapitału zachodniego zdają się przechodzić trudne chwile, a australijska firma Sarama Resources wszczęła pod koniec 2024 r. postępowanie arbitrażowe przeciwko Burkina Faso po wycofaniu koncesji poszukiwawczej.

Junta znacjonalizowała również dwie kopalnie złota, które wcześniej były własnością notowanej na giełdzie w Londynie firmy, a w zeszłym miesiącu poinformowała o planach przejęcia kontroli nad większą liczbą kopalni będących własnością zagraniczną.

Radykalne reformy Traorégo zwiększyły jego popularność w Afryce. Jest on obecnie najpopularniejszym, jeśli nie ulubionym, prezydentem Afryki. Jego popularność wzrosła dzięki mediom społecznościowym, gdzie pojawiło się wiele wpisów, mających na celu wzmocnienie jego rewolucyjnego wizerunku.

□□Traoré po raz pierwszy zwrócił na siebie uwagę Afrykanów, gdy przemówił na szczycie Rosja-Afryka w 2023 r., wzywając afrykańskich przywódców, aby „przestali zachowywać się jak marionetki, które tańczą za każdym razem, gdy imperialiści pociągają za sznurki”. Przemówienie to zostało szeroko nagłośnione przez rosyjskie media, które stały się ważnym czynnikiem promującym panafrykańistyczny wizerunek Traorégo.

□

Jego apel rozprzestrzenił się na cały świat, w tym wśród czarnoskórych obywateli Stanów Zjednoczonych i Wielkiej Brytanii. Każdy, kto doświadczył rasizmu, kolonializmu i niewolnictwa, może utożsamić się z jego przesłaniem. Czarnoskóry raper Meek Mill zamieścił o nim wpis na „X” pod koniec ubiegłego roku, w którym napisał, jak bardzo podoba mu się jego „energia i serce”.

Prezydent Francji nie jest jednak zwolennikiem Traoré. Emmanuel Macron oskarżył Rosję i Chiny o prowokowanie zamachów

stanu w byłych francuskich koloniach Afryki oraz o odnawianie starych sporów o suwerenność i eksploatację kolonialną.

Popularność Traorégo utrzymuje się, mimo że nie udało mu się wypełnić obietnicy stłumienia trwającej od 10 lat rebelii islamistów, która zaostrzyła podziały etniczne i rozprzestrzeniła się na niegdyś spokojne kraje sąsiedzkie, takie jak Benin.

Thomas Sankara, który zginął w 1987 roku, był chwalony przez zwolenników za swoją uczciwość i bezinteresowność – i nadal pozostaje ikoną dla wielu osób w Afryce

Według Rinaldo Depagne, zastępcy dyrektora ds. Afryki w think tanku International Crisis Group, Traoré cieszy się tak dużym poparciem, ponieważ „jest młody w kraju o młodej populacji” – mediana wieku wynosi 17,7 lat.

Sankara doszedł do władzy w wyniku zamachu stanu w 1983 r., w wieku 33 lat, zjednoczył naród pod hasłem „Ojczyzna albo śmierć, zwyciężymy!” i został zabity cztery lata później w kolejnym zamachu stanu, który ponownie umieścił Burkina Faso w orbicie wpływów Francji, aż do przejęcia władzy przez Traoré. „Traoré jest stylowy i pewny siebie, z bardzo otwartą twarzą i śmiechem. Jest także potężnym mówcą i przedstawia się jako człowiek ludu”.

Międzynarodowy Fundusz Walutowy (MFW) i Bank Światowy wydały generalnie optymistyczną ocenę, co świadczy o tym, że sprzymierzona z Rosją junta poczyniła pewne postępy na froncie gospodarczym. W oświadczeniu z początku kwietnia MFW stwierdził, że pomimo „trudnej sytuacji humanitarnej i bezpieczeństwa” gospodarka ma pozostać „silna” w 2025 r., a reżim poczynił „godne pochwały postępy” w zwiększaniu dochodów krajowych, ograniczaniu wydatków na wynagrodzenia w sektorze publicznym i zwiększaniu wydatków na edukację, opiekę zdrowotną i zabezpieczenie społeczne.

Bank Światowy poinformował, że inflacja wzrosła z 0,7% w 2023

r. do 4,2% w 2024 r., ale wskaźnik skrajnego ubóstwa, czyli osób żyjących za mniej niż 2,15 USD [1,61 GBP] dziennie, spadł o prawie dwa punkty procentowe do 24,9% dzięki „silnemu wzrostowi” w sektorach rolnictwa i usług.

Pomimo doniesień ze strony amerykańskich instytucji finansowych, stosunki zarówno z Francją, jak i Ameryką są chłodne. Niedawnym przykładem jest twierdzenie szefa Dowództwa USA w Afryce, gen. Michaela Langleya, że Ibram Traoré wykorzystywał rezerwy złota Burkina Faso do ochrony swojej junty, a nie dla dobra kraju.

Wydaje się, że było to nawiązanie do długoletniego poglądu Stanów Zjednoczonych i niektórych ich afrykańskich sojuszników, iż wojska rosyjskie wspierają Traoré w zamian za udziały w przemyśle wydobywczym złota w Burkina Faso, podważając tym samym wizerunek wojskowego przywódcy jako przywódcy, który w 2023 r. wypędził francuskie wojska, aby odzyskać suwerenność kraju.

Komentarze gen. Langleya, wygłoszone na początku kwietnia podczas przesłuchania w komisji Senatu USA, wywołały oburzenie wśród zwolenników kapitana, którzy uznali, że ich bohater został oczerniony.

Sytuacja jeszcze bardziej się zaogniła, gdy wkrótce potem junta Burkina Faso ogłosiła, że Ibram Traoré udaremniła zamach stanu, twierdząc, że spiskowcy mieli siedzibę w sąsiednim Wybrzeżu Kości Słoniowej, gdzie wizytę złożył wówczas generał Langley.

Junta wykorzystała tę okazję, aby zorganizować jeden z największych wieców w stolicy Burkina Faso, obawiając się, że imperialiści i ich „sługusy” próbują odsunąć kapitana od władzy. „Ponieważ Colin Powell skłamał, Irak został zniszczony. Barack Obama skłamał, Kaddafi został zabity. Ale tym razem ich kłamstwa nas nie dotkną” – powiedział agencji Associated Press jeden z protestujących, muzyk Ocibi Johann. Tego samego dnia odbyły się również wiece solidarności z

Traoré za granicą, m.in. w Londynie.

Później zamieścił w mediach społecznościowych wpis po francusku i angielsku, aby wyrazić swoją wdzięczność za podzielenie się jego wizją „nowego Burkina Faso i nowej Afryki”, dodając: „Razem, solidarnie, pokonamy imperializm i neokolonializm dla wolnej, godnej i suwerennej Afryki”.

Nie sposób powiedzieć, jak skończą się losy młodego kapitana, ale on – wraz z dowódcami wojskowymi w Mali i Nigrze – z pewnością wstrząsnął Afryką Zachodnią, a inne państwa poszły w ich ślady i wydały rozkaz wyjazdu siłom francuskim.

Trzej sąsiedzi, rządzeni przez wojsko, wycofali się również z regionalnej organizacji handlu i bezpieczeństwa Ecowas, utworzyli własny sojusz i zakończyli wolny handel w regionie, ogłaszając nałożenie 0,5% cła na towary przywożone do ich krajów.

Autorstwo: Andrzej Kumor

Źródło: [Goniec.net](https://goniec.net)